

5405 20. Marts 1891: 2. Beh. af Lovf. om Lønn. for Forst. og Lærere ved Seminarierne. 5406

egentlig ikke i Udvalget været Tale om helt at ophæve Institutionen, men kun om at nedlægge et enkelt Seminarium. Dertil skal jeg bemærke, at flere af dem, som ellers høre til Flertallet, have været enige med Mindretallet i, at det kunde være ønskeligt at nedlægge i det mindste et af Statsseminarierne, men de have paa den anden Side ment, at de ikke burde fastholde det, naar det vilde vise sig, som det har vist sig, at det vilde blive en Hindring for Gennemførelsen af Lovforslaget.

Med disse Bemærkninger skal jeg gaa over til at omtale de enkelte Vindringsforslag, som ere stillede. Vrede Medlemmer vilde da se, at til § 1 under Nr. 1 er der stillet Vindringsforslag angaaende Lønninger til Forstanderne. Jeg kan gøre den almindelige Bemærkning forud, at de Lønninger, vi have ansat her for Forstanderne, svare ganske til dem, som det samme Udvalg har indstillet angaaende Lønningerne til Direktorerne ved de lærde Skoler, og de Lønninger, man har foreslaaet for Lærerne ved Seminarierne, svare ganske til dem, man har foreslaaet for Adjunterne ved de lærde Skoler. For Forstandernes Vedkommende have vi altsaa under Nr. 1 foreslaaet en Begyndelsesløn af 4,200 Kr., stigende hvert 5te Aar med 400 Kr. indtil 5,000 Kr., og for Seminarierlærernes Vedkommende gaar Udvalgets Indstilling under Nr. 4 ud paa, at de begynde med en Lønning af 1,800 Kr. og stige hvert 3dje Aar med 200 Kr. til 3,000 Kr. Angaaende Indstillingen under Nr. 5 har jeg at gøre opmærksom paa, at der ønskes delt Afstemning, altsaa over det første Stykke for sig og over det andet Stykke for sig, idet det er en Fejltagelse, naar det hele staa som Flertallets Indstilling, idet det kun gælder om første Stykke, medens andet Stykke er indstillet af hele Udvalget. Det første Stykke gaar ud paa at tillægge samtlige Seminarierlærere tal. Udnævnelse, medens de paa den anden Side ikke kunne faa denne Udnævnelse, uden at de have været konstituerede mindst 1 Aar; men saa er der igen den Betyggelse for vedkommende, at man ikke kan lade ham sidde paa, hvad man kunde kalde evig Konstitution i en længere Aarrække, men efter 2 Aars Forløb skulde de enten fast ansættes eller ogsaa fratræde Stillingen. Det andet Stykke, som altsaa

er indstillet af hele Udvalget, gaar ud paa, at den Tid, en Lærer har været konstitueret, skal regnes ham til Gode som Ejenesitetid, altsaa naar der er Spørgsmaal om Alderstillæg og om Beregning af Efterløn. Foruden dette er der endnu en Indstilling paa hele Udvalgets Vegne, det er under Nr. 7 til § 3; der er en tilsvarende Paragraf i selve Lovforslaget. Grunden til, at den er blevet omredigeret, ligger i, at man har lagt lidt mere ind i denne Paragraf her, idet man er gaaet ud fra, at i visse Tilfælde kunde det være muligt, at en fast ansat Lærer ved Seminariet kunde overtage Timerne i Sang og Gymnastik. I saa Tilfælde burde han ikke derfor have Ekstrahonorar, naar det falder ind under de sædvanlige Undervisningstimer. Kun hvor det ikke er Tilfældet, gives der som efter den bestaaende Ordning Honorar til Lærerne i disse Fag. — Det hele er jo en lille Sag, som er let overfuelig, saa jeg tror ikke, der er Grund for mig, særlig da Tiden i denne Tid er saa knap, at udtale mig nærmere om det, vi saa jo senere at høre Mindretallets Ordfører og saa ogsaa Ordføreren for det Forslag, der er stillet udenfor Betænkningen. Jeg vil altsaa her gøre opmærksom paa, at med Hensyn til selve Lønningerne, ville være Medlemmer være klare over, at derom er hele Udvalget enigt, derom har ingen Meningsforskjel været. Med Hensyn til Nedlæggelsen af et enkelt Seminarium er det nu saa, at der er forskellige Anskuelser. Det, der nu vil være det afgørende efter min Mening med Hensyn til Tingets Afstemning, vil være, hvorvidt man paa Grund af det, som maaste adskillige kunde ønske, Nedlæggelsen af et Seminarium, skulde udskyde at gaa til de Lønninger, som der i adskillige Aaringer ved forskellige Lejligheder har været raabt paa som dem, man mest trængte til, enten at give dem rent og blankt og lade Institutionerne staa, som de staa, eller at sætte dem i Forbindelse med en Omordning af disse Antal og lade vedkommende Lærer vente en større eller mindre Aarrække — ingen veed, hvor længe det saa vil kunne være, inden de faa dem. Det er i Grunden Kærnen, det, der danner Grundlaget for, paa hvilken Maade være Medlemmer ville komme til at stille sig ved Afstemningen over disse Forslag. Dermed